fentlig Vei, endog kunne indskrænkes 1 Alen yderligere.

Af Indenrigsministeren:

10) Underændringsforslag til Udvalgets Forslag Nr. 13 paa Blad 140.

I Linie 4—7 udgaaer: „eller til ved Hegnets Fod . . . ud over Naboeiendommen" hvorhos i Linie 9—10 Ordene „paa lignende Maade kunne" forandres til: „ved at skygge ind over Naboens Grund eller ved at skyde deres Rødder ind i denne".

Af Jagdo:

Til § 9.

11) Lovforslagets § 9 affattes saaledes:

„Ønsker Nogen paa en Strækning, hvor Hegnspligten ikke paahviler ham selv, reist et fuldstændigere og hensigtsmæssigere Hegn for sin Eiendom, end der forefindes, og den hegnspligtige Nabo Intet kan tabe derved, da kan det kun skee, saafremt anden Overeenskomst ikke kan træffes, ved at han selv paatager sig ikke alene Opførelsen, men tillige Vedligeholdelsen paa den omhandlede Strækning, saafremt Udgiften dertil vil komme til at gaae ud over, hvad det tidligere Hegn har kostet at vedligeholde."

Til § 11.

12) Lovforslagets § 11 (der bliver § 10) affattes saaledes:

„Den, som uden Nødvendighed springer over anden Mands Hegn, hvor ingen Stænke eller lovlig Gang er, eller den, som lader et mod Ufred nødvendigt Led (eller Laage) staae aabent efter sig, vil, hvadenten det er skeet af Forsæt eller Letsindighed, og hvadenten Leddet (Laagen) stod aabent forveien eller ikke, kunne drages til Strafansvar, selv om ingen Skade er skeet, i Følge af Lov af 10de Februar 1866, navnlig §§ 236 og 296.

Samme Ret, som en tilgrændsende Nabo har til at anke over de paa offentlige Vei eller Sti værende Leds, Laagers eller Stænters mangelfulde Tilstand (§ 1, Vgst. f), har vedkommende Veibestyrelse og Enhver, der har været forulempet derved."

Til § 12 og § 13.

13) Lovforslagets §§ 12 og 13 samles i een Paragraph (§ 11), der affattes saaledes:

„Til at undersøge og afgjøre opstaaende Tvist eller Meningsulighed, angaaende Spørgsmaal, der vedkomme denne Lov, bliver der i hver Commune (i Kjøbstæderne af Byraadene og paa Landet af Sogneraadene) at udnævne et vist Antal Hegnssynsmænd, der ikke staae i Slægtskabsforhold indbyrdes, nemlig, i de mindre Communer 3 og i de større, efter Communeraadets Skjøn, eet eller flere Mangefold af 3, hvoraf hver 3 tildeles sin Kreds.

Disse Udnævnelser blive at indstille (indtil de amtscommunale Forhold anderledes ordnes) for Kjøbstædernes Vedkommende til Amtmandens og for Landets Vedkommende til Amtsraadets Stadfæstelse.

De saaledes udnævnte Mænd have tillige ligesom hidtil som Vurderingsmænd at udføre de Forretninger, som omhandles i Forordningen af 29de October 1794 §§ 31, 37 og 39, samt Forordningen af 8de September 1812 § 5 og Forordningen af 24de September 1813 § 5.

Endvidere have de at overtage det Hverv, der paaligger de i Henhold til Forordningen af 29de Juli 1846 §§ 37—38 udnævnte Vandsynsmænd, saaledes at baade de hidtilværende Gjærdesynsmænd og de hidtilværende Vandsynsmænd afgaae samtidigt med, at de efter denne Lov udnævnte Hegns- og Vandsynsmænd overtage deres Bestilling.

Disse Hverv ere de saaledes udnævnte Mænd pligtige at modtage og røgte i 6 paa hinanden følgende Aar, naar de i de forudgaaende 6 Aar ikke have havt noget andet communalt Ombud, eller Sygdom, eller Alderdom (opnaaet Tredsindstyvegaarsalder) ikke er til Hinder, og kunne efter deres Fratrædelse paastaae sig berettigede til at fritages for ethvert communalt Ombud i de 6 derefter følgende Aar. De herimod stridende Bestemmelser i Forordningen af 29de Juli 1846 § 38 angaaende Vandsynsmændenes Antal, Varigheden af deres Forretning og deres Ledighed, bortfalde.

Dog afgaaer efter den første Udnævnelse een Synsmand efter 2 Aars og een efter 4 Aars Forløb, hvilket afgjøres ved Lodtrækning,